

Holiness to the Lord in Everyday Life

By Elder Gerrit W. Gong
Of the Quorum of the Twelve Apostles

Günlük Hayatta Rab'be Olan Kutsallık

Yaşlı Gerrit W. Gong
Oniki Havariler Kurulu

October 2024 general conference

Holiness to the Lord makes daily living sacred. It draws us closer and happier to the Lord and each other.

Our recent Gong family reunion included a fun talent show, complete with a dad jokes contest.

But this contest was unusual. On one team was Grandpa (me) and two of the grandchildren, ages 12 and 11. On the other team was an artificial intelligence (AI) program prompted by a cousin to tell dad jokes in the style of Gerrit W. Gong. Grandpa Gerrit Gong versus AI Gerrit Gong.

The grandchildren and I went first.

What do you call a dinosaur who crashes his car? Tyrannosaurus Wrecks.

AI Gerrit Gong was instructed—think like Gerrit W. Gong. Talk like him.

AI Gerrit Gong—“Here is a dad joke as if spoken by Gerrit W. Gong, embracing his warm, thoughtful, and uplifting style: Why did the humble tree make people smile? Because it was rooted in love and reached out with branches of kindness. Like that tree, we too can find strength in our roots and joy in extending kindness to others.”

Well, what do you think? That’s why they’re called dad jokes.

All around us are opportunities to laugh, delight, see with grateful eyes. Ours is a gospel of joy and holiness in everyday life. Holiness sets things apart for sacred purpose. But holiness also invites us to infuse daily living with the sacred—to rejoice in daily bread amidst this world’s thistles and thorns. To walk with the Lord, we

Rab'be kutsallık sunmak günlük hayatı mukaddes kılar. Bizi Rab'be ve birbirimize daha da yakınlaştırır ve mutlu kılar.

Gong ailesinin son buluşması, baba şakaları yarışmasıyla tamamlanan eğlenceli bir yetenek gösterisini de içeriyordu.

Fakat bu yarışma sıra dışıydı. Bir takımda büyükbaba (ben) ve 12 ve 11 yaşlarındaki iki torunum vardı. Diğer takımda ise kuzenim tarafından yönlendirilen Gerrit W. Gong tarzında baba şakaları yapması istenen bir yapay zeka (YZ) programı vardı. Büyükbaba Gerrit Gong, Yapay Zeka Gerrit Gong’a karşı.

İlk önce torunlarım ve ben başladık.

Arabasıyla kaza yapan bir dinozora ne denir? Tiranozor Reks [Hurdası]

Yapay zeka olan Gerrit Gong’a, Gerrit W. Gong gibi düşünmesi için talimat verildi. Onun gibi konuş.

YZ Gerrit Gong: “İşte Gerrit W. Gong tarafından söyleniyormuş gibi, onun sıcak, düşünceli ve canlandırıcı tarzını benimseyen bir baba şakası: Mütevazı ağaç neden insanları gülümsetti? Çünkü o sevgiyle kök salmış, şefkat kollarını uzatmıştı. O ağaç gibi biz de köklerimizde güç bulabilir ve başkalarına şefkat eli uzatmanın sevincini yaşayabiliriz.”

Peki, siz ne düşünüyorsunuz? İşte bu yüzden bunlara baba şakası deniyor.

Etrafımızda gülmek, keyif almak, minnettar gözlerle bakmak için fırsatlar var. Bizimkisi, günlük hayatta sevinç ve kutsallık getiren sevindirici haberdur. Kutsallık, her şeyi mukaddes bir amaç için farklı kılar. Fakat kutsallık aynı zamanda bizi günlük hayatı kutsal olan şeylerle doldurmaya, bu dünyanın dikenleri ve çalıları arasında günlük

must become holy, for He is holy, and to help us become holy, the Lord invites us to walk with Him.

We each have a story. As Sister Gong and I meet you—Church members and friends in many places and circumstances—your stories of holiness to the Lord in everyday life inspire us. You live seven Cs: communion with God, community and compassion with each other, commitment and covenant with God, family, and friends—centered in Jesus Christ.

Growing evidence highlights this striking fact: religious believers are on average happier, healthier, and more fulfilled than those without spiritual commitment or connection. Happiness and life satisfaction, mental and physical health, meaning and purpose, character and virtue, close social relationships, even financial and material stability—on each measure, religious practitioners flourish.

They enjoy better physical and mental health and greater life satisfaction across all ages and demographic groups.

What researchers call “religious structural stability” offers clarity, purpose, and inspiration amidst life’s twists and turns. The household of faith and community of Saints combat isolation and the lonely crowd. Holiness to the Lord says no to the profane, no to snarky cleverness at others’ expense, no to algorithms that monetize anger and polarization. Holiness to the Lord says yes to the sacred and reverent, yes to our becoming our freest, happiest, most authentic, best selves as we follow Him in faith.

What does holiness to the Lord in everyday life look like?

Holiness to the Lord in everyday life looks like two faithful young adults, married for a year, sharing with authenticity and vulnerability gospel covenants, sacrifice, and service in their unfolding lives.

She begins, “In high school, I was in a dark place. I felt like God wasn’t there for me. One night, a text from a friend said, ‘Hey, have you read Alma 36 ever?’

“As I started reading,” she said, “I was over-

ekmeğimizle sevinç bulmamıza olanak tanır. Rab ile birlikte yürümek için kutsal olmalıyız, çünkü O kutsaldır ve kutsal olmamıza yardımcı olmak için Rab bizi Kendisiyle birlikte yürümeye davet eder.

Her birimizin bir hikayesi vardır. Kızkardeş Gong ve ben sizlerle, birçok farklı yerdeki ve koşullardaki Kilise üyeleri ve dostlarımızla tanıştığımızda, günlük hayatta Rab’be sunduğunuz kutsallık ile ilgili hikayeleriniz bize ilham veriyor. Şu 7 prensibe göre yaşıyorsunuz: Tanrı ile birlik, toplumsal birlik ve birbirimize karşı şefkat, Tanrı’ya, ailemize ve arkadaşlarımızı bağli-lık ve onlarla antlaşma dahilinde olmak; İsa Mesih merkezli bir hayat.

Giderek artan kanıtlar şu çarpıcı gerçeğin altını çizmektedir: Dini inanca sahip olan kişiler, ruhsal bağlılığı veya bağlantısı olmayanlarla kıyaslandığında ortalama olarak daha mutlu, daha sağlıklı ve daha başarılıdır. Mutluluk ve hayat memnuniyeti, zihinsel ve bedensel sağlık, anlam ve amaç, karakter ve erdem, yakın sosyal ilişkiler, hatta maddi ve mali istikrar gibi her ölçüde inançlarını uygulayanlar refaha kavuşmaktadır.

Her yaştan ve demografik gruptan gelen bu insanlar, daha iyi fiziksel ve zihinsel bir sağlığa sahip olurlar ve hayattan daha fazla memnuniyet duyarlar.

Araştırmacıların “dini yapısal istikrar” dedikleri şey, hayatın iniş çıkışları arasında netlik, amaç ve ilham sunar. İmanlı insanlar ve Azizler topluluğu bir araya gelerek izole olmuş ve yalnız yaşayan kalabalıklarla mücadele eder. Rab’be kutsallık, küfüre hayır, başkalarını aşağılayan ukala-lığa hayır, öfke ve kutuplaşmadan para kazanan algoritmalara hayır der. Rab’be olan kutsallık, mukaddes ve saygılı olana evet, Rab’bi inançla takip ederken en özgür, en mutlu, en özgün, en iyi halimize evet, der.

Günlük hayatta Rab’be kutsallık sunmak neye benzer?

Günlük hayatta Rab’be kutsallık sunmak, bir yıldır evli olan inançlı iki genç yetişkinin, ilerlemekte olan hayatlarında sevindirici haber antlaşmalarını, fedakarlıklarını ve hizmetlerini özgünlük ve hassasiyetle paylaşmalarına benzer.

Genç kadın şöyle anlatmaya başlar: “Lisedeyken karanlık bir yerdeydim. Tanrı’nın yanımda olmadığını hissediyordum. Bir gece bir arkadaşımın gelen mesaj ‘Alma 36’yı hiç okudun mu?’ diyordu.

“Okumaya başladığımda içimi huzur ve

come with peace and love. I felt like I was being given this big hug. When I read Alma 36:12, I knew Heavenly Father saw me and knew exactly how I was feeling.”

She continues, “Before we got married, I was honest with my fiancé that I didn’t have a great testimony of tithing. Why did God need us to give money when others had so much to give? My fiancé helped explain it’s not about money but following a commandment asked of us. He challenged me to start paying tithing.

“I really saw my testimony grow,” she said. “Sometimes money gets tight, but we saw so many blessings, and somehow paychecks were enough.”

Also, “in my nursing class,” she said, “I was the only member of the Church and the only one married. Many times I left class frustrated or crying because I felt classmates singled me out and made negative comments about my beliefs, my wearing my garments, or my being married so young.”

Yet she continues, “This past semester I learned how to better voice my beliefs and be a good gospel example. My knowledge and testimony grew because I was tested in my ability to stand alone and be strong in what I believe.”

The young husband adds, “Before my mission I had offers to play college baseball. Making the difficult decision, I put those offers aside and went to serve the Lord. I wouldn’t trade those two years for anything.

“Returning home,” he said, “I expected a difficult transition but found myself stronger, faster, and healthier. I was throwing harder than when I left. I had more offers to play than when I left, including my dream school. And, most importantly,” he said, “I rely upon the Lord more than ever.”

He concludes, “As a missionary I taught that Heavenly Father promises us power in our prayers, but sometimes I forget that for myself.”

Our treasury of missionary holiness-to-the-Lord blessings is rich and full. Finances, timing, and other circumstances are often not easy. But when missionaries of all ages and backgrounds

sevgi kapladı. Büyük bir kucaklama hissettim. Alma 36:12’yi okuduğumda, Cennetteki Baba’nın beni gördüğünü ve tam olarak nasıl hissettiğimi bildiğini anladım.”

Şöyle devam ediyor: “Evlenmeden önce nişanlıma ondalık verme konusunda güçlü bir tanıklığım olmadığını belirterek dürüst davran-dım. Başkalarının verecek çok şeyi varken, Tanrı neden bizim para vermemize ihtiyaç duyuyordu? Nişanlım, bunun parayla ilgili olmadığını, bizden istenen bir emre uymamız gerektiğini açıklayarak yardımcı oldu. Beni ondalık ödemeye başlamam için davet etti.

“Tanıklığımın gerçekten güçlendiğini gördüm” dedi. “Bazen para sıkıntısı çekiyoruz, fakat o kadar çok kutsama gördük ki maaş çeklerimiz bir şekilde yetti.”

Ayrıca, “hemşirelik sınıfımda, Kilise’nin tek üyesi ve evli olan tek kişi bendim. Çoğu zaman, sınıftan sinirli veya ağlayarak ayrıldım çünkü sınıf arkadaşlarımdan beni dışladığını ve inancım, giydiğim kutsal giysiler veya çok genç yaşta evlenmem hakkında olumsuz yorumlar yaptığını hissettim.”

Fakat şöyle devam etti, “Bu geçtiğimiz dönem inançlarımı nasıl daha iyi dile getirebileceğimi ve nasıl daha iyi sevindirici haber örneği olabileceğimi öğrendim. Bilgim ve tanıklığım arttı, çünkü tek başıma ayakta durma ve inandığım şeyde güçlü olma yeteneğim konusunda sınandım.”

Genç koca şöyle ekliyor: “Görevimden önce üniversitede beyzbol oynamak için teklifler almıştım. Zor bir karar vererek, bu teklifleri bir kenara bıraktım ve Rab’be hizmet etmeye gittim. Bu iki yılı hiçbir şeye değişmem.

“Eve döndüğümde zor bir geçiş süreci bekliyordum, fakat kendimi daha güçlü, daha hızlı ve daha sağlıklı hissettim. Topu ayrıldığım zamandan çok daha sert fırlatıyordum. Hayalimdeki okul da dahil olmak üzere, ayrıldığım zamandan çok daha fazla oynama teklifi aldım. Ve en önemlisi, Rab’be her zamankinden daha çok güveniyorum” dedi.

Sözlerini şöyle tamamlıyor: “Bir görevli olarak Cennetteki Baba’nın dualarımızda bize güç vaat ettiğini öğrendim ama bazen bunu kendim için unutuyorum.”

Görevlilerin Rab’be sunduğu kutsallık bereketleri olan hazinemiz zengin ve doludur. Finans, zamanlama ve diğer koşullar genellikle kolay değildir. Fakat her yaştan ve her kökenden gelen

consecrate holiness to the Lord, things can work out in the Lord's time and way.

Now with a 48-year perspective, a senior missionary shares, "My dad wanted me to get a college education, not go on a mission. Shortly after that, he had a heart attack and died at age 47. I felt guilty. How could I make things right with my father?"

"Later," he continues, "after I decided to serve a mission, I saw my father in a dream. Peaceful and contented, he was happy I would serve."

This senior missionary continues, "As-Doctrine and Covenants section 138 teaches, I believe my father could serve as a missionary in the spirit world. I picture my father helping our great-grandfather, who left Germany at age 17 and was lost to the family, be found again."

His wife adds, "Among the five brothers in my husband's family, the four who served missions are the ones with college degrees."

Holiness to the Lord in everyday life looks like a young returning missionary who learned to let God prevail in his life. Earlier, when asked to bless someone who was very sick, this missionary said, "I have faith; I will bless him to recover. Yet," the returning missionary says, "I learned in that moment to pray not for what I wanted but for what the Lord knew the person needed. I blessed the brother with peace and comfort. He later passed away peacefully."

Holiness to the Lord in everyday life feels like a spark arcing across the veil to connect, comfort, and strengthen. An administrator at a major university says he feels individuals he knows only by reputation praying for him. Those individuals devoted their lives to the university and continue to care about its mission and students.

A sister does her best each day, after her husband was unfaithful to her and the children. I deeply admire her and others like her. One day while folding laundry, her hand on a stack of garments, she sighed to herself, "What's the point?" She felt a tender voice assure her, "Your covenants are with me."

görevliler Rab'be kutsallık sunarak kendilerini adadıklarında, işler Rab'bin istediği şekilde ve zamanda yoluna girebilir.

Şimdi 48 yıllık bir bakış açısıyla, kıdemli bir görevli şunları paylaşıyor: "Babam göreve gitmemi değil, üniversiteye gitmemi istiyordu. Bundan kısa bir süre sonra kalp krizi geçirdi ve 47 yaşında öldü. Kendimi suçlu hissettim. Babamla aramı nasıl düzeltebilirdim?"

Şöyle devam etti, "Daha sonra, bir görevde hizmet etmeye karar vermemin ardından, rüyamda babamı gördüm. Huzurlu ve memnundu, hizmet edeceğim için mutluydu."

Bu kıdemli görevli şöyle devam ediyor: "Öğreti ve Antlaşmalar 138.bölümde öğretildiği gibi, babamın ruhlar aleminde bir görevli olarak hizmet edebileceğine inanıyorum. Babamın, 17 yaşında Almanyadan ayrılan ve ailesi tarafından kaybedilen büyük büyükbabamızın tekrar bulunmasına yardım ettiğini hayal ediyorum."

Eşi şöyle ekliyor: "Kocamın ailesindeki beş erkek kardeşten görev hizmetinde bulunan dördü, üniversite diplomasına sahip olanlardır."

Günlük hayatta Rab'be kutsallık sunmak, Tanrı'nın hayatında galip gelmesine izin vermemi öğrenmiş, görevini tamamlayıp dönen genç bir görevliye benzer. Daha önce, çok hasta olan birisine şifa kutsaması verilmesi istendiğinde, bu görevli şöyle demişti: "Benim inancım var, iyileşmesi için onu kutsayacağım. Fakat," diyor görevini bitirip dönen bu görevli, "o anda kendi istediğim şey için değil, Rab'bin o kişinin ihtiyacı olduğunu bildiği şey için dua etmeyi öğrendim. Bu kardeşi huzur ve teselli ile kutsadım. Daha sonra huzur içinde vefat etti."

Günlük hayatta Rab'be kutsallık sunmak, perdeyi aşarak bağ kuran, teselli eden ve güçlendiren bir kıvılcım parlaması gibi hissettirir. Büyük bir üniversitede görev yapan bir yönetici, sadece ismen tanıdığı kişilerin kendisi için dua ettiğini hissettiğini söylüyor. Bu kişiler hayatlarını üniversiteye adadılar ve üniversitenin misyonuna ve öğrencilerine önem vermeye devam ediyorlar.

Kocası kendisini ve çocuklarını aldattıktan sonra, bir kızkardeşimiz her gün elinden gelenin en iyisini yapmaktadır. Ona ve onun gibi kişilere derin bir hayranlık duyuyorum. Bir gün çamaşır katlarken, eli bir yığın kutsal giysinin üzerindeydi ve kendi kendine "Ne anlamı var ki?" diye iç geçirdi. Şefkatli bir sesin ona, "Antlaşmaların benimle birlikte" diye güvence verdiğini hissetti.

For 50 years, another sister yearned for a relationship with her father. “Growing up,” she says, “there were my brothers and my dad, and then there was me—the only daughter. All I ever wanted was to be ‘good enough’ for my dad.

“Then my mom passed away! She was my only liaison between my dad and me.

“One day,” the sister said, “I heard a voice say, ‘Invite your dad and take him to the temple with you.’ That was the beginning of a twice-a-month date with my daddy to the house of the Lord. I told my dad I loved him. He told me he loved me too.

“Spending time in the house of the Lord has healed us. My mom could not help us on earth. It took her being on the other side of the veil to help mend what was broken. The temple completed our journey to wholeness as an eternal family.”

The father says, “The temple dedication was a great spiritual experience for me and my only daughter. Now we attend together and feel our love strengthen.”

Holiness to the Lord in everyday life includes tender moments when loved ones pass. Earlier this year, my dear mother, Jean Gong, slipped into the next life days before her 98th birthday.

If you asked my mother, “Would you like rocky road, white chocolate ginger, or strawberry ice cream?” Mom would say, “Yes, please, may I taste each one?” Who could say no to your mother, especially when she loved all of life’s flavors?

I once asked Mom which decisions had most shaped her life.

She said, “Being baptized a member of The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints and moving from Hawaii to the mainland, where I met your father.”

Baptized as a 15-year-old, the only member of her large family to join our Church, my mother had covenant faith and trust in the Lord that blessed her life and all our family generations. I miss my mother, as you miss members in your family. But I know my mother is not gone. She is just not here now. I honor her and all who pass as valiant examples of everyday holiness to the Lord.

Of course, holiness to the Lord in everyday life includes coming more often to the Lord in His holy house. This is true whether we are

Başka bir kızkardeş, 50 yıl boyunca babasıyla iletişim kurmayı arzuladı. “Büyürken” diyor, “erkek kardeşlerim ve babam vardı, bir de ben vardım, tek kız çocuğuydum. Tek isteğim, babam için ‘yeterince iyi’ olmaktı.

“Sonra annem vefat etti! Babamla aramdaki tek bağlantı oydu.

“Bir gün bir sesin şöyle dediğini duydum: ‘Babanı davet et ve onu da yanında tapınağa götür.’ Bu, babacığımın birlikte Rab’bin evine ayda iki kez yaptığımız ziyaretlerimizin başlangıcıydı. Babacığıma onu sevdiğimi söyledim. O da bana beni sevdiğini söyledi.

“Rab’bin evinde vakit geçirmek bizi iyi-leştirdi. Annem bu dünyadayken bize yardım edemedi. Kırılmış olanı onarmaya yardım etmek için perdenin diğer tarafında olması gerekiyor. Tapınak, ebedi bir aile olarak bütünlüğe olan yolculuğumuzu tamamladı.”

Babası şöyle dedi: “Tapınağa bağlılığımız benim ve biricik kızım için büyük bir ruhsal tecrübe oldu. Şimdi birlikte katılıyoruz ve sevgimizin güçlendiğini hissediyoruz.”

Günlük hayatta Rab’be olan kutsallık, sev-diklerimizin vefat ettiği şefkat dolu zamanları da içerir. Bu yılın başlarında sevgili annem Jean Gong, 98. yaş gününden birkaç gün önce bir sonraki hayata adım attı.

Eğer anneme “Fındıklı ve marşmelovlu, beyaz çikolatalı zencefilli ya da çilekli dondurma ister misin?” diye sorsaydınız; Annem “Evet, lütfen, her birinin tadına bakabilir miyim?” derdi. Kim annesine “hayır” diyebilir ki, özellikle de hayatın tüm tatlarını sevdiğinde?

Bir keresinde anneme, hayatını en çok hangi kararların şekillendirdiğini sormuştum.

“İsa Mesih’in Son Zaman Azizler Kilise-si’nin bir üyesi olarak vaftiz olmak ve Hawaii’den ABD’ye, babamla tanıştığım yere taşınmak oldu” dedi.

15 yaşında vaftiz olan ve büyük ailesinden Kilisemiz’e katılan tek kişi olan annem, kendi hayatını ve tüm aile nesillerimizi kutsayan Rab’be olan antlaşma inancına ve güvenine sahipti. Sizin aile üyelerinizi özlediğiniz gibi, ben de annemi özlüyorum. Fakat annemin yok olmadığını biliyorum. Sadece şu an burada değil. Onu ve tüm vefat edenleri, Rab’be olan günlük kutsallığın cesur örnekleri olarak onurlandırıyorum.

Elbette günlük hayatta Rab’be olan kutsallık, O’nun kutsal evinde Rab’be daha sık gelmeyi de içerir. İster Kilise üyesi ister Kilisemiz’in arkadaşı

Church members or friends.

Three friends came to the Bangkok Thailand Temple open house.

“This is a place of super healing,” said one.

In the baptistry, another said, “When I am here, I want to be washed clean and never sin again.”

The third said, “Can you feel the spiritual power?”

With nine sacred words, our temples invite and proclaim:

“Holiness to the Lord.

“The House of the Lord.”

Holiness to the Lord makes daily living sacred. It draws us closer and happier to the Lord and each other and prepares us to live with God our Father, Jesus Christ, and our loved ones.

As did my friend, you may wonder if your Heavenly Father loves you. The answer is a resounding, absolute yes! We can feel His love as we make holiness to the Lord ours each day, happy and forever. May we do so, I pray in the sacred name of Jesus Christ, amen.

olun, bu doğrudur.

Üç arkadaş Bangkok Tayland Tapınağı'nın açık ev etkinliğine katıldı.

Birisi, ‘Burası müthiş bir şifa yeri’ dedi.

Bir diğeri vaftizhanede şöyle dedi: “Buraya geldiğimde yıkanarak temizlenmek ve bir daha asla günah işlemek istemiyorum.”

Üçüncüsü, “Ruhsal gücü hissedebiliyor musunuz?” dedi.

Tapınaklarımız beş kutsal kelimeyle bizi davet eder ve şöyle bildirir:

“Rab’be Kutsallık Olsun.

“Rab’bin Evi.”

Rab’be kutsallık sunmak günlük hayatı mukaddes kılar. Bizi Rab’be ve birbirimize daha çok yaklaştırır ve mutlu eder; bizi Tanrı Babamız, İsa Mesih ve sevdiklerimizle birlikte yaşamaya hazırlar.

Arkadaşımın hissettiği gibi, siz de Cennetteki Baba’nın sizi sevip sevmediğini merak ediyor olabilirsiniz. Cevap çok net, kesinlikle evet! Rab’be olan kutsallığımızı her gün, mutlu ve sonsuza dek sürdürdüğümüzde O’nun sevgisini hissedebiliriz. Bunu yapabilmemiz için, İsa Mesih’in kutsal adıyla dua ediyorum, amin.